

عنوان مقاله:

تجزیه و تحلیل نحوه ظهور زیبایی در تزئینات معماری اسلامی بناهای دوره صفویه

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی افق های جدید در معماری و شهرسازی با رویکرد توسعه و فناوری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

شهرام کورس پور - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران غرب، گروه معماری، تهران، ایران

عباس علی طایفی نصرآبادی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قزوین، گروه عمران، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

حکمت هنر اسلامی ترکیبی نسبتاً پر کاربرد، متداول و در عین حال مبهم است. هنر اسلامی نیز تمام هنرهایی که در تمدن های دینی شکل گرفته از جمله معماری اسلامی را شامل میشود. این جستار سعی دارد به بررسی نقش حکمت هنر اسلامی در معماری و چگونگی حضور آنپیردازد. از آنجا که صفویان اولین حکومت شیعه را در ایران بر پا کردند و بعضی آن را عصر زرین فرهنگ و هنر ایران نامیدهاند بررسی حکمت هنراسلامی و نقش آن در بناهای صفوی خالی از لطف نخواهد بود. به همین دلایل این پژوهش ابتدا به تعریف حکمت هنر اسلامی و هنر اسلامی از دیدگاه زیبایی و تزئینات پرداخته است. سپس به نحوه حضور و تجلی زیبایی و تزئینات اسلامی در معماری توجه شده است و عناصری نظیر نقوش، کاشی، کتیبه، که هنر اسلامی را نمایان میسازند استخراج شده است. این عناصر معمارانه و جلوه گر هنر اسلامی در بناهای عصر صفوی نیزبررسی و شناسایی شدند و از این طریق نقش زیبایی و تزئینات هنر اسلامی در بناهای دوره صفویه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. در اینمقاله که به روش تحلیلی و با استفاده از منابع کتابخانهای صورت گرفته مشخص شد که هنر اسلامی در عصر صفویه از نظر کیفیت به خصوص در زمینه معماری و تزئینات نسبت به دوران قبل مراحل تکامل و توسعه را به سرعت طی نموده تا حدی که در این دوره اهمیت پوششهای تزئینی در بنا برابر ساختار بنا قرار میگیرد. همچنین در این دوره تزئینات صرفاً جهت زیبا بخشیدن به بنا به کار نرفتهاند بلکه معنایی الهی در باطن آنها نهفته است.

کلمات کلیدی:

زیبایی و تزئینات، هنر اسلامی، دوره صفویه، معماری اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/531512>

